

[Honoré]

Kristeligt folkeparti er som sagt positivt over for ligebehandling af mænd og kvinder i de former for beskæftigelse, hvor kønnet er irrelevant, men jeg spørger: i hvor stor udstrækning er kønnet irrelevant rent arbejds-sociologisk? Det spørgsmål er ikke afklaret, og derfor kan der komme noget virkeligheds-fjernt over store dele af denne debat. Vi kan ikke give tilslutning til, at lovforslaget indrømmer ministeren hjemmel til at indføre kønsdiskrimination, ulighedsbehandling, med det formål at afskaffe anden ulighed.

Vi må også spørge, om der er behov for en egentlig ny lov, eller om disse ting ikke kan ændres i de forskellige eksisterende love eller gennem arbejdsmarkedets parters egne forhandlinger. Vi er bange for, at ministeren med dette forslag er gået betydelig længere end EF-direktivet, og vi er overbevist om, at en gennemførelse af denne lovgivning ville medføre et uhyre, skal vi kalde det hykleri.

Lovforslag nr. L 149 indeholder nogle ændringer i forskellige ansættelseslove. Vi kan se positivt på nogle af dem, således ens mindstealder for mænd og kvinder i sømandsloven. Vi er også overbevist om, at der er en positiv hensigt i bestemmelserne om beskyttelse af gravide. Det er også et anliggende for kristeligt folkeparti at beskytte den gravide. Men vi vil med flere andre ordførere gerne gå ind i en drøftelse af, om disse bestemmelser vil medføre, at arbejdsgivere, som nogle siger, bliver yderligere betænkelige ved at ansætte unge kvinder. Jeg er også selv betænkelig ved, at man i lighedens navn vil fratage kvinder rettigheden til at hæve lærekontrakter i forbindelse med f. eks. indgåelse af ægteskab eller indtræden af graviditet, men det er vel ting, som typisk egner sig til udvalgsarbejde.

Hvad angår ligestillingsrådet, vil jeg gerne sige, at vi ligesom tidligere tager afstand fra dette ligestillingsråd. Vi er tilhængere af ligestilling mellem mænd og kvinder. Vi er tilfredse med, at man i Danmark er nået langt med hensyn til ligestilling – meget bredt forstået. Men vi må gøre os helt klart, at ligestillingsbegrebet er meget diffust. Det fremgår jo også med al ønskelig tydelighed af kap. 4 og 5 i betænkningen vedrørende ligestilling, hvor der er opregnet mange eksempler på, hvor uklart ligestillingsbegrebet er, og hvor forskelligt det kan tolkes. Det kan tolkes således, at man for at få den fulde ligestilling i

folketinget f. eks. skulle have nøjagtig lige mange mandlige og kvindelige medlemmer af folketinget, ja, af hver eneste folketingsgruppe. Hvis dette er et af delendemålene for de totale ligestillingsbestræbelser, er det klart, det vil betyde en total omkalfatring af samfundet og en bestræbelse, der – som ganske rigtigt fremhævet af fru Mette Madsen – vil berøre mange mennesker friheden til at være anderledes end det andet køn.

Kristeligt folkeparti har en anden opfattelse af ligheds-, friheds- og broderskabsprincipperne end socialdemokratiet og socialistiske partier. Vores udgangspunkt er ikke en mere eller mindre udtalt forgudelse af kollektivet, og vi minder om det ord, man kan læse, når man går ned på Ridebanefløjen:

»Virk i fællig, men forskellig.

Drag til minde: Mand er mand og kvinde kvinde.«

Vi nærer frygt for, at ligestillingsrådet vil misbruge lighedsbegrebet som middel til en uhyggelig tvangssocialisering af samfundet og familien. Jeg minder om slagord som »kvindekamp er klassekamp«. Åbner vi porten for den slags gennem et sådant råd?

Vi er endvidere modstandere af, at man for statslige midler vil fremme en bestemt ideologi. Det må være op til private pressionsgrupper, herunder forskellige kvindegrupper, at søge at påvirke mentaliteten og forholdene i den retning, de ønsker.

Mølgaard (DR):

Det er på sæt og vis rart at høre lidt EF-kritik fra partier, der ellers i enhver sammenhæng lydefrit har syntes at ville underkaste sig alle direktiver fra EF-hovedkvarteret. Det giver denne debat dog anledning til at fornøje sig over.

Men den må også give anledning til at konstatere, at der er et problem vedrørende ligestilling mellem kønnene, den ligestilling, som tilsyneladende nok chauvinistisk kan negligeres, fordi den ikke lader sig realisere i enhver henseende, men som er en håndgribelig realitet som noget, vi mangler mileskridt for at realisere i det mulige omfang. Man bør ikke i anledning af de alen, der altid vil være i afstand fra fuldstændig ligestilling, lukke øjnene for de miles afstand fra ligestilling, der er nu.